

Előfizetési árak:

Egy évre 5 frt — kr.
Fél évre 2 frt 50 kr.
Negyed évre 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:

Kurcaparti-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

a lap egy oldala 24 helyre van beosztva
Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr.
Hirdetések Stark Nándor könyvkereskedésében is felvételnek.

Bérmentetlen levelek csak ismert kezek től fogadtatnak el.

Nyiltér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen hetenként háromszor:

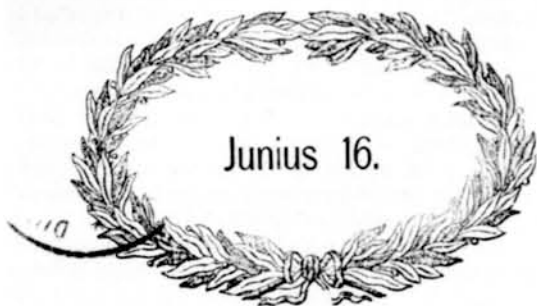
vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadtatnak helyben:

Stark Nándor és Dezső Sándor könyvkereskedésében.
Ugyanitt egyes számok is kaphatók.

Koszoruba foglaljuk azt a napot, melyet cikkünk homlokára irtunk; mert ezen napon hozott határozatai városunk képviselő-testületének Szentés kulturális történelmének minden időközön át egyik legragyogóbb lapja lesz!

E napon mondta ki a képviselő-testület, hogy hat osztályú gimnáziumunkat *nyolc* osztályúvá, tehát teljes közép fitanodává, és III. osztályú polgári leányiskolánkat *négy* osztályúvá, tehát egész közép leánytanodává emeli.

S e nagyszerű alkotásokat megkoronázta a képviselő-testület azzal, hogy a tanárok fizetését 200 - 200 forinttal feljebb emelte.

A gimnázium felépítése VI. osztályllyal félmunka volt csak. — Mikor a gimnázium diszes palotáját felavatták, lapunk az e felett érzett öröm percében már a következőket írta:

„Méltóbb ünnepe s méltóbb öröme még nem volt városunk közönségének, mint az, melyet f. hó 3-án a gimnázium megnyitása felett ült. Szép, lélekemelő ünnep; de nekem úgy tetszik, hogy a munka, melyet megünnepeztünk, csak fél munka.

Ifj. Bartha János azt mondá az ünnepélyen, hogy ez az ünnep csak akkor lesz teljes, ha Szentés nemcsak a tudományos pályára készülőknek, hanem a földműves pályán élők számára is intézetet nyit, hogy az élet nehéz küzdelmeihez szükséges szakismeretet ők is megszerezhessék. — S én meg azt mondom, hogy Szentés csak akkor ül egész ünnepet a gimnázium felett, ha az egy egész gimnázium lesz, ha nem hat, hanem nyolc osztályra lesz berendezve.

Olyan ez a mi gimnáziumunk így, mint a vasut, az is csak akkor lesz egész, ha Hód-Mező-Vásárhelyig lesz kiépítve, gimnáziumunk is csak akkor lesz egész, ha benne gyermekeink a középtanodát elvégezhetik. A különbség csak az a vasut és a gimnázium között, hogy a vasut tovább építéséhez sok tényező hozzájárulása és nagy áldozat kell, a gimnáziumhoz azonban alig kell valami, hogy az egy egész középtanodává felavattassék.

S bármily fontosnak tartom és ismerem is el a földműves iskolát, mindamellét előttem első a gimnáziumnak kiegészítése.

Az a földműves iskola, úgy, amint az tervezve van, nevezetesen 1½ tanfolyamra, gyakorlati kísérletek nélkül, nem ér annyit, mint ha a gyermek a gimnázium két első osztályát végzi, hol az elemi iskolában nyert olvasás, számolás és fogalmazás képességét, ismereteit öregbíti. — Egy ily, másfél évi tanfolyamu földműves iskola, melybe az elemi iskolából

mennének a gyermekek, meggyőződése szerint, semmit nem ér; mert az az elemi osztályból kikerült gyermek még nem képes a mezőgazdasághoz szükséges szakismereteknek csak elemeit se felfogni.

Nem céloim azonban ezzel támadást intézni a földműves iskola felállítására ellen; mert az egy ily hatalmas mezőgazdasági városban nagyon áldásos volna; de egész más szervezettel. Az, ami tervben van, fél intézet sem lenne, ez pedig körül-belül rosszabb a semminél.

Igy vagyok a gimnáziummal is, míg az VIII. osztályu nem lesz; mert sok szegényebb szülő taníttatja gyermekét addig, míg itthon taníttathatja, s azután — mert tovább nem küldheti, — itthon marad a fiu, félig, jobban mondva negyedrészen nyert iskoláztatás mellett — hivatalnoknak. Így képződik a szellemi proletarizmus. Holott, ha a gyermek nyolc osztályt végzett, megnyerte az ismeretek azon fokát, hogy pályát választhasson s állami és egyéb stipendiumok mellett tovább képeztesse magát. S ha tovább nem képezi is, legalább a középtanodát elvégezte, s ezzel bizonyos állásokhoz törvényes qualificatiót nyert.

A helyett tehát, hogy most hozzáfogjunk egy másik féliskola létesítéséhez, fejezzük be a gimnáziumot; állítsuk be a VII-ik és VIII-ik osztályt, az épület úgy is nyolc osztály befogadására épült.

Törvény szerint a nyolc osztályhoz tíz tanár kell; most van nyolc, még két tanárt kell alkalmaznunk, s akkor bir városunk egy egész középtanodát.

Azt lehet mondani, hogy áldozat sem kell hozzá, csak akarni kell.

Vannak kitünő tanerőink, intézetünknek ma is jó hírve van; de vidéke nem lehet; mert ma csak félintézet még.

Tegyük egészsze, s akkor teljes és egész lehet örömmünk!*

* * *

Ezeket irtuk a gimnáziumi épület felavatása után azonnal, s ime, két év kellett csak s a képviselő-testület betetőzte a megkezdett épületet és további intézkedéseivel meg is koronázta azt.

Most már fiaink és leányaink a magasabb tanintézetekig itthon nyerhetnek oktatást és neveltetést, s Szentés a tudományos előkészítések eszközeiben egy színvonalon áll az ország fejlettebb városaival, s míg más városok legnagyobb részben gazdag alapítványok útján jutottak a tudományok csarnokaihoz, Szentés ezt önerején teremtette meg.

S ez az, amire ezen város örökké büszke lehet.

E közgyűlést különben emelkedetté tette ifj. Bartha János tekintélyes birtokosunk kétrendbeli alapítványa is, melyre jövőre még visszatérünk. Itt csak annyit említünk meg, hogy ifj. Bartha János a gimnázium javára 1000 frtot, a leányiskola fentartására pedig

felesége nevében 500 frtot ajánlott föl alapítványképen.

E nemes tett dicséretére nem kell kommentár, csak annyi, hogy ez még ünnepélyesebbé, fényesebbé tette e napot, mely méltó büszkesége lesz minden időben városunknak!

Városi közgyűlésből.

— június 16.

A mai napra egybehívott városi közgyűlésen, dacára a szorgos munkaidőnek, majdnem teljes számban vettek részt a képviselők. S ez nagyon természetes. A VI. osztályu gimnáziumnak VIII. osztályúvá, tehát teljes középiskolává és a III. osztályu polgári leányiskolának teljes IV. osztályúvá kiegészítéséről, tehát újabb pénzadózatok hozataláról volt szó. Ehez járult még a tanári kar fizetésének 1000 frtről 1200 frtra felemelése. A közgyűlés hangulata különösen ez utóbbi tárgy miatt meglehetősen nyomott volt s nem egyszer hangzott fel az elégtelenség moraja. S ez a felajdulás természetes is, amennyiben a városi tisztviselői fizetések emelésének leszavazása után, nem volt kellőleg megválasztva az idő a tanári kar fizetésének feljebb emeléséhez, s ennek tulajdonítható, hogy az e tárgy fölött folyt szavazás után a polgármesternek több képviselővel szemben csaknem a széksértést kellett alkalmaznia. A közgyűlés lefolyásáról egyébként a következőket írhatjuk.

Sarkadi polgármester megnyitó beszéde után Sima Ferenc városi képviselő, mint a helybeli kataszteri bizottság elnöke állt fel és intézett interpellációt a város polgármesteréhez, hogy: van-e tudomása arról, hogy egyik helybeli lapban („Szentés és Vidéke”) a kataszteri bizottságról egy közleményben az van írva, hogy a bizottság a helyszínelési eljárásoknál a kint járó deputáció ellátásában csak úgy tekozolja a pénzt, amennyiben a kint járó küldöttség tekozolva eszik-izik és szivarozik, miért is a kérdéses közlemény felhívja a tanácsot, hogy éljen kötelességével és erősebben használja a koszt-számlák elbírálásánál a vörös plajbászt. — Szóló nem tudja, hogy a polgármester olvasta-e ezt a közleményt, s ha olvasta, a város érdekében tette-e intézkedést annak kiderítése iránt, hogy való-e az, hogy a kiküldöttek a város iránt tartozó becsületes hűséggel járnak-e el a deputációs ellátmányok igénybe vételénél? Bármily legyen is azonban e tárgyban a polgármester álláspontja, mivel szóló elnöke a kataszteri bizottságnak, mely nyilvánosan azzal van vádolva, hogy tekozolja a város pénzét, bár ő egyszer sem evett és ivott ily eljárások alkalmával a város kontójára, mindazáltal, mivel a kataszteri bizottság eljárása és a deputáció ellátása egy részben ellenőrzése alá tartozik, úgy magát, mint az egész bizottságot; de főként a bizottság részéről kiküldött eljáró tisztviselőt és deputatusok jó hírnevét látja pellengérezve ezen közleményben; s mert a városnak nem is állhat érdekében, hogy csak egy percig is megtűnjön oly bizottságot, mely a város dolgaiban nem takarékosan és nem becsületesen jár el, s ha van ilyen, ezt irgalmatlanul ki kell seperi a képviselő-testületből; annál fogva úgy a megtámadott bizottság, mint főként a bizottság kiküldötteinek reputációja és a képviselő-testület tekintélye és a közönség érdekében is, vizsgálatot kér elrendelni a kérdéses ügyben. — A kérdéses számadásokat —

2. oldal.

ugymond szóló — a közpénztárnoktól átvettem, s ide teszem a közgyűlés asztalára, s kérek vizsgálatot tartani azonnal. S kívánom, hogy ebben a bizottságban dr. Mátéffy Ferenc is benne legyen, hogy a lapjában nyilvánosságra hozott támadást a számadás vizsgálatnál, mint a város kiküldötte, érvényesíthesse, s itt igazolja be a lapjában felhozott, és egy tisztviselő megpellengezésére szánt állításait, melyek hogy *valótlanok*, meggyőződök mindenki, ha a számadásokat betekinti. Szóló utal arra, hogy a bizottságban ott van a becsőbiztos is, kinek elfogulatlan munkálkodása is mintegy gyanuba van véve, s ezt szóló feltétlen visszautasítja. S épen ez az, amiért szóló főként vizsgálatot kér ez ügyben; mert ha állna az, amit a nevezett lap irt, hogy a deputáció ellátásánál csak úgy prédálják a pénzt, akkor bárki is joggal felteheti, hogy a helyszínelés nem lesz ment a város földbirtokosai iránti jóindulattól, s ennek — kevés roszakarattal — az lehet a vége, hogy az egész kataszteri eljárás a kincstár érdekeiben újból felülvizsgálatik. Ennek mégis csak nem lenne helyén amily roszakarat, épen oly megdöglő világba bocsátott közlemény miatt kitenni Szentest városat és a birtokos közönséget. Kéri azért a legfőbb tanácsos emberekkel a birtoknyilvántartó által készített számadások haladéktalan megvizsgálását!

Dr. Mátéffy Ferenc kijelenti, hogy a kataszteri bizottságot nem akarta sérteni azon közleményével, s nem is annak az eljárását, hanem a számadóját bírálta, s ehhez neki jussa volt. Tiltakozik az ellen, hogy az ő lapja itt bíráltassék, — a kérdéses számadások felülvizsgálata szükségesnek nem tartja; mert különben is ő gyanúsítani senkit nem akart.

Sima Ferenc szólalt ismét fel és kiemelte, hogy tény, melyszerint a közgyűlésnek nincs joga semmiféle cikk írója és cikk tartalma felett ítéletet tartani; de joga, sőt kötelessége a közgyűlésnek az, hogy ha valamely cikkben egy bizottság, vagy annak bármely tagja nyilvánosan úgy van meghurcolva, hogy ez tékozolja a város pénzét, akkor azt, hogy ez igaz-e, vagy roszakaratu koholmány, meg kell vizsgálatni. S szóló, mint kataszteri bizottsági elnök, azok érdekében, kik a kataszteri bizottság nevében a legkifogástalanabb becsületességgel jártak el, nemcsak megkívánhatja, de meg is követelheti, hogy ez megtörténjen; mert az a bizottság eddig oly takarékosan járt el, hogy az előirányzatból 2000 frt megtakarítást fog felmutatni, s így a jogtalan, roszakaratu meghur-

coltatással szemben joggal elvárhatja a kellő satisfációt. Kéri azért a számadások vizsgálatát.

Szeder János és Kátai-Pál János hasonló véleményben vannak, s így a közgyűlés az indítvány folytán elrendeli a kataszteri számadások megvizsgálását. — A vizsgálatra Kiss Zsigmond elnökle alatt dr. Lakos Imre, id. Várady Lajos, ifj. Bartha János és Szépe Kálmán küldettek ki.

A második interpelláló ifj. Bartha János volt, aki a felállítani tervelt földműves iskola ügyének miben állása iránt intézett kérdést a polgármesterhez. Ez az interpelláció nem vert nagyobb hullámot, s Sarkadi polgármester és Kiss Zsigmond felszólalása után, mely szerint a tervekészítésre felkért Domokos debreceni gazdasági intézeti igazgatótól a tervezet még nem érkezett be, interpelláló a választ tudomásul vette.

Ezután a tárgysorba vett ügyek tárgyalására került a sor. Első tárgya volt a közgyűlésnek a m. kir. belügyminiszternek a városi képviselő választások tárgyában kelt rendelete, mely akként nyert megoldást, hogy a kilépő képviselők névjegyzéke igazítottatott s az alispáni hivatalhoz újból felterjesztetni határozottatott. Egyben Sima Ferenc indítványára felkéretett az alispán, hogy tekintettel a nagy munkaidőre, a városi képviselő-választás határnapjait f. hó 29-et tűzze ki. Az igazoló bizottságba Balogh János helyett Fekete Martont választotta meg a közgyűlés.

Hosszu, emelkedett és szép vitára adott ezután alkalmat a gimnáziumi bizottság előterjesztése a városi VI. osztályu gimnáziumnak tovább fejlesztése, illetőleg VIII. osztályuá kiegészítése. Kiss Zsigmond, ifj. Bartha János, Udvardi Sándor, Fekete Marton, Szeder János és többek felszólalása után, a közgyűlés Kiss Zsigmond indítványa értelmében, mely szerint a gimnázium fokozatosan fejlesztessék VIII. osztályuá, névszerinti szavazás útján, 107 szavazattal 24 ellen elhatározottatott, s a szükséges teendők keresztülvitelével a tanács megbízott; ifju Bartha Jánosnak pedig, ki a gimnázium alapjára 1000 ftos alapítványt tett, jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott.

Ezután a tanárok fizetésének feljebb emelésére került a sor. Hosszas vita után ebben a kérdésben is szavazással döntött a közgyűlés. 44 szavazattal 43 ellen a tanárok fizetése 1000 frtről 1200 frtra emeltetett.

A városi iskolaszéknek a polgári leányiskolának IV. osztályuá fejlesztése tárgyában benyújtott javas-

lata vételett ezután tárgyalás alá, mely is egyhangulag elfogadtatott.

Zsilinszky Mihály főispán megkeresése a bécsi kiállításról a magyar alföldre kiránduló külföldi gazdák fogadása iránt tudomásul vétetett s a szükséges intézkedések megtételével a városi tanács biztatott meg.

Ezzel a közgyűlés délután 1 órakor véget ért.

Helyi és megyei hírek.

— **Az EMKE** szentesi fiók-egyletének alapítótagjai egyre szaporodnak. Ujabbán id. Bartha János ügyvéd lépett be 100 frttal alapító tagként a szentesi fiók-egyletbe.

— **Elmaradt kirándulás.** Lapunk zártakor vesszük az értesítést, hogy a bécsi mezőgazdasági kiállítás alkalmából a magyar alföld és így városunk gazdaságának megtekintése végett kirándulni szándékozott külföldi gazdák utjából nem lesz semmi, és pedig azon okon; mert a külföldi gazdák közül a kirándulásra nem jelentkeztek kellő számban.

— **Vasutunk** f. évi január és február havi bevételének üzleti eredményeként — a költségek levonása után — a m. kir. államvasutak igazgatósága 1774 frt 67 krt tüntet ki s erről Sarkadi polgármestert a közelebbi napokban értesítette is.

— **Tanoncmunkakiállítás.** Az iparos tanocok munkakiállítása iránt az idén is nagy érdeklődés nyilvánult a közönség körében, mit legjobban bizonyít az, hogy a kiállított tárgyak igen nagy részét megvásárolta, ezzel is fokozni kívánván a kiállításban részt vett tanocok munkakedvét. A kiállítás egyébiránt minden tekintetben haladást mutat az előző évi kiállításokkal szemben. A kiállítás *Beszédes* István elnök által f. hó 16-án délután 6 órakor rekesztetett be ünnepélyesen s ugyanekkor osztattak ki a jutalmak is. — A bíráló bizottság a 112 kiállító munkáját a következőleg osztályozta: jelesnek, diszoklevéllel való kitüntetésre és 1—1 frt jutalomra érdemesített 25-öt, csupán diszoklevélre 15-öt, jónak 53-at és elégségesnek 19-et.

Jeles munkákért diszoklevelet és 1—1 ezüst frt jutalmat nyertek a következő tanocok: 1. Kotymán István, Kotymán István egy és fél éves tanonca, 2. Laki Dániel, K.-Nagy Lajos csizmadia egy és fél éves tanonca, 3. Berezvai János. Török Mátyás cipész 2 éves tanonca, 4. Solyom Lajos, Lévy Lajos cipész két és fél éves tanonca, 5. Gombási János, Mődla János cipész 2 és fél éves tanonca, 6. Nyiri Sándor, Molnár Balint garabolyos 2 és fél éves tanonca, 7. Földvári-Nagy Imre, Fenyvesi János garabolyos másfél éves tanonca, 8. Czirbus Imre, Szőke István bognár 3 éves tanonca, 9. Szahmáry-Nagy István, Sándor Lidia korsós 2 éves tanonca, 10. László Ferenc, 11. Köteles János, 12. Cseuz János, Szőke

A „SZENTESI LAP” TÁRCÁJA.

Az aradi vésznapok.

(Folytatás és vége.)

Ennyiből állt az előmunkalat s Margitay most már rendes öltönyében még egyszer kiment a végpontra széttekinteni a bejárt területet s számba venni jelzéseit. Másnap holdvilágtalan, borongós éj volt. 9—10 óra közt egy csapat utászszal s Máramarosból hozott bányászszal, 800 munkással és két század honvéd fedezettel legmélyebb szótlan csendben kivonult a magas töltött országot védelme alatt az első pontig. Itt egyenkint kiki fülbesugásig halk utasítást kapott a kijelölt pontokon a teendő munkára; a fűbe letett jelzések vonalán a készitendő kettős árok (egyik atvágás branchée, a másik futó védsánc) ásására kettésével 5—6 lépés távolságban felállította a munkásokat; a felügyeletet a beosztott árkászok teljesítették, s ekép volt a halottian csendes munkásvonal elhelyezve a felszigetet képező Maros két ága között a Marostól Marosig. Ki volt adva a parancs, hogy a várból jöhető legkisebb világosság felcsillámlására, mely az ágyulóvést megelőzni szokta, kiki az árokba lapuljon hasra bukva. A fedezet egy része a munkások közé volt osztva. De a várban mit se vettek észre. A munkálat folyamán többen, — köztük a merész vállalat vezetője is — különböző pontokon a fűben a vár közelébe csusztak, kikémlendő, nem moznak-e odabent a vártetőn. Mély csend uralgott mindenfelé; csak az őrség reszkető „Halt! wer da!” kiáltása hallatszott nagy ritkán.

A pitymallatot megelőző sötét órákban 2—3

óra közt készen volt a 4 és fél láb mély, felül két öl széles átmetszés s a 3 láb mély, 6 láb széles futó árok és védőtöltés a Maros két ága közt, mely akkor ép bő vizű volt. A munkás csapatot sikerült idejekorán, észrevétlenül visszavezetni.

Reggel bámulva látta a várórség az alattuk elterülő térséget átszelő fekete vonalat. A bástyát azonnal ellepték a tiszték, felismerték rögtön az egérfogót s lón iszonyu sürgés és forgás. Látták, hogy a mű még nincs egészen készen (a mű koronája, a redoutok védművei még hátra voltak) s harminc ágyut huztak a falra, a műre szegezve.

Az egész honvédsereg talpon volt, az előőrsök megkésztetettek, az ostromtelepek a várral szemben minden eshetőségre készen voltak. Az éj ismét koromsötét volt. A munkások a múlt éjjeli rendben sorakoztak s az országuti töltés által fedezve, megindultak, míg 50—60 szekeret a redoutokba állítandó ágyuk felszerelési eszközeivel egy védett helyen hátra hagytak. A várból égő koszorukat és világító golyókat lövették az új átmetszés felé, melyek a vidéket 2—3 perccig bengáli fényvel árasztották el; de az óvatosan haladó tömeg mindannyiszor gyorsan az árokba lapult s nem volt kivehető. Sikerült ismét észrevétlen a munkához fogni, sőt a bekötözött talpu szekereket is bevontatni. 8—10 perccig erősen folyt a munka a redoutok védművein; de a szekerek lerakódásakor egy honvédnek egy szökni akaró glogováci svábbal hangosabb szóváltása támadt, a várbeliek figyelmessé lettek, az egész vonalat átfogó irányban világító golyókat, koszorukat és rakétákat lövetvén, feltűnt a munkában levő sereg egész tömege. Lett egyszerre oly földrendítő ágyutüzelés golyóval, bombával és kartácsal, a melyet se azelőtt, se azután

Arad nem látott. A magyarok az ó-aradi ostromtelepekről hatalmasan viszonyozták a tüzet s a várban roppant zavart és rombolást okoztak. Esti 10 órától reggeli 3 óráig szakadatlanul tartott az ágyutüzés. Több, mint kétezer lövést irányzott az ellenség a munkásokra, a mindkét felől folyó borzasztó ágyutüzés folyton égő világításba helyezte a vidéket s ebben nyakra-főre, de lelkes kitarással folyt a munka. A golyók nem tehettek kárt, mert a mély árok és magas földhányás védte a munkásokat, csak annyiban nehezítette a munkát, hogy az árokba lapulva és guggolva, tehát a legkényelmetlenebb helyzetben kellett dolgozni. A várbeliek kirohanást is kíséreltek meg; de a honvédek visszautasították ezt is. Három óra tájt készen volt a munka s az egész munkás csapat legnagyobb rendben vonult ismét vissza. — Az egész éjen tartó ágyutüzés és kartácszapor dacára egy munkás vagy honvéd sem veszett el, csak néhányan megsebesültek. De pár glogováci és mikalakai oláh szekeres rendetlenül megfutott s ezeket a bombák szétzúzták.

A verejtékes mű ápril 24-én délután 2—3 óra közt — a csatorna zárrekesz falának a Marosba ontásával — dacára a megkísérelt; de diadalmasan visszavert kirohanásnak, befejeztetett. Reggel ott mosolygott a nap sugaraiban 400 öl hosszan és másfél öl szélesen az atvágásban a vizszalag. A honvédek a redoutoba vitt ágyuk árnyában kényelmesen nézték a beszorított fészek lakóit, miként gyűlnek naponként szomorubb képpel a bástyákra, csüggetegül tekintve a jövőbe. Nemsokára már csak az éhhalál és a feladás közt választhattak. Julius 28-án a várórség kapitulált. Margitaynak pedig a a franchée meghozta az őrnagyi rangot.

Mátyás kőműves 2—2 éves tanoncai, 13. Plesch János Czukkermann Ignác kőfaragó 2 éves tanonca, 14. Bagi Imre, K. Nagy Sándor lakatos másfél éves tanonca, 15. Siprikó László, Lakos Károly lakatos 2 éves tanonca, 16. Musa Ferenc, Kollmann Antal nyerges 2 és fél éves tanonca, 17. Babós Imre, Bercei Károly kádár 3 éves tanonca, 18. Komjáthi János, Mácsai Ferenc szijgyártó 2 és fél éves tanonca, 19. Böszörményi László, 20. Böszörményi Lajos, Varga Imre szabó másfél éves tanoncai, 21. Nagy Imre, K. Nagy Antal szabó 3 éves tanonca, 22. Berényi János, Szalai István 3 éves tanonca, 23. Székely János, Molnár Ferenc szücs 2 és fél éves tanonca, 24. Bartus József, Bartus István takács 2 éves tanonca, 25. Krébecz Lajos, Krébecz Lajos takács 1 éves tanonca.

Jeles munkákért csupán diszoklevelet a következő tanoncok nyertek: 1. Árvai Bálint másfél éves cipész tanonc, 2. Juhász Antal 3 éves cipész tanonc, 3. Varga Károly 2 és fél éves bognártanonc, 4. Musa Dániel másfél éves korszóstanonc, 5. Panyik Imre 4 éves korszóstanonc, 6. Varga József, 7. Finta Imre 3 éves korszóstanonc, 8. Bartha Imre 1 éves korszóstanonc, 9. Siprikó Bálint másfél éves korszóstanonc, 10. Markovics Kálmán másfél éves lakatos tanonc, 11. Johanovics Sándor 2 és fél éves lakatos tanonc, 12. Szépe Sándor 1 éves szijgyártótanonc, 13. Gál Sándor 2 és fél éves szabótanonc, 14. Tóth Kálmán másfél éves szabótanonc, 15. Rác Károly háromnegyed éves szabótanonc.

A 112 kiállított munkája iparágak szerint a következő osztályozást nyerte: Arács iparágból kiállított munka közül jónak találtatott 4, elégségesnek 1, az asztalos iparágból jónak találtatott 1, elégségesnek 1, a csizmadia iparágból jelesnek 2, jónak 9, elégségesnek 1, a cipész iparágból jelesnek 5, jónak 7, elégségesnek 5, a garabolyos iparágból jelesnek 2, elégségesnek 2, kerékgyártó iparágból jelesnek 2, jónak 4, elégségesnek 2, kárpitos iparágból jónak 1, korszó iparágból jelesnek 5, kőműves iparágból jelesnek 3, kovács iparágból jelesnek 2, jónak 4, elégségesnek 1, kőfaragó iparágból jelesnek 1, lakatos iparágból jelesnek 7, jónak 1, elégségesnek 1, kádár iparágból jelesnek 1, jónak 1, szabó iparágból jelesnek 7, jónak 16, elégségesnek 5, szijgyártó iparágból jelesnek 2, szücs iparágból jelesnek 1, szobafestő iparágból jónak 1, takács iparágból jelesnek 2, mézesbábos iparágból jónak 1, nyerges iparágból jelesnek 1, fodrász iparágból jónak 2.

— **Az országgyűlési képviselő választók** 1891. évre bizottságilag egybeállított névjegyzékét a központi választmány tegnap délután tartott ülésében bírálta fölül s f. évi július 5-étől határozta közzé tételére kitétetni.

— **Napfogyatkozás.** Derült idő esetén érdekes látványosságnak lehetünk a mai napon tanui. 9 óra 30 perckor ugyanis nálunk is látható gyűrűs napfogyatkozás lesz, mely délutáni 12 óra 11 perckor tart. Bizonyára lesznek sokan, akik ezen érdekes látványban gyönyörködni kívánnak, tehát e körülményre felhívjuk a figyelmet.

Arad városa és vára ezután a háboruban hadászatiilag nem, csak politikailag szerepelt és végül átvette a legszomorúbb szerepet: a magyar Golgotáét. — **Margitay** mind e napokat élénken írja le, valamint fogságának, menekülésének, bujdosásának emlékei szintén szomorúan érdekes visszhangok ama zord napokról. Az elhunyt kiváló mérnök-kari honvédtiszt ez emlékiratát mindenki figyelmébe ajánljuk; ismerje meg nevét és méltányolja érdemeit a kor azoknak is, kiket a hír nem kapott szárnyára; de működésük körében szintén jeleset és nagyot nyújtottak. Ezek közé tartozik Margitay Gábor műszaki őrnagy is. Könyvének talán csak az az egy hibája van, hogy tulságos szenvedélyvel ír egyes személyekről, így a vértanu gróf Vécseyről és Kiss Pálról. Ellenben a kegyelet lángoló szavaival veszi védelmébe a sokat gyanúsított, méltatlanul meghurcolt s végezetül osztrák börtönben elhalt Gaál Miklós tábornokot. — **Ha** szenvedélyes is egyes honvédek iránt, lovagias gondolkodásának szép jelét adja abban, midőn a várvédő seregről ír, s feledvén azt a lelketlenséget, melylyel az összelövött várossal bántak el, valódi lelkesedéssel emeli ki Berger és Siliák tábornokok hősiességét. „Valóban dicső például szolgálhattak volna nekünk!” kiált fel egy ízben. Végül megemlítjük, a mit Klapka tábornok írt e műről megjelenése előtt ez év március 4-én:

„Margitay szemtanuja volt ezen eseményeknek, ő ezeket mint lelkes hazafi oly élénk színekben, oly hiven és igazán írja le, hogy valóban nagy kár volna, ha ezen feljegyzések a feledékenységnek esnének áldozatul és köztudomásra nem hoztatnának.”

— **Még egy kiállítás.** A tegnapi napon bezárt iparos tanoncmunkakiállítást a mai napon még egy érdekes kiállítás követi. Varga Ferenc fazekasmester kiállítása lesz ez, a bécsi kiállításra küldendő tárgyaiból, melyekről már lapunk múlt számában tettünk említést, s melyek egyenesen Stefánia özvegy trónörösné és gróf Károlyi István számára vannak szánva. Ezen tárgyak ugyancsak a a tul a Kurcán levő iskolai helyiségben lesznek kiállítva, s a mai napon délelőtt 8 órától délután 5 óráig tekintetők meg. Felhívjuk rá az érdeklődők figyelmét.

— **450 szőlőfürt egy tőken.** Ritka szép példányú szőlőfa látható Mészáros István asztalos mester II. tizedbeli háza udvarkertjében. A 7 láb és hat hüvelyk magas szőlőfán nem kevesebb, mint 450 fürt szőlő van. A kik e ritka bő termésű szőlőfa iránt érdeklődnek, bármely időben megtekinthetik, a mennyiben Mészáros azt bérkinek készséggel megmutatja.

— **Egy ritka** szép példány kondor-keselyű birtokába jutott f. hó 11-én Somodi István polgártársunk. A nevezett napon ugyanis vihar lévén, a tökei tanyája mellett levő nyarfáról egy pulykanagyságu, elázott kondor-keselyű hullott alá, melyet a vihar valószínűleg a Kárpátokból hajtott le. A keselyű fején és nyakán toll helyett bodor, apró fehér gyapju van. Szárnysebéssége átmérőben 8 láb. A ritka szép madár jelenleg B o d o r Imre számtiszt birtokában van, aki azt Somoditól 2 ftért megvette.

— **Egyezségi tárgyalás.** A esongrádi főszolgabírói járáshoz tartozó Fehértó község italmérségi jogára vonatkozó tárgyalások megtartására a határidőt Teés-Fabian-Sebestyén közbizahoz (Szentes) f. hó 23-ára tűzte ki Vadász József adófelügyelő.

Ipar, kereskedelem, gazdaság.

— **Vetések állása.** A földmívelési minisztériumhoz a vetések állásáról és a mezőgazdasági állapotról f. hó 9-ig beérkezett hivatalos tudósítások a következőket jelentik:

Buza. A Duna balpartján virágzik, részint már el is virágzott, szalmája eléggé magas; Hont-, Nyitra- és Pozsonymegyében eső kell. Nyitrában és Nógrádban a rozsdá erősen terjed. A termés kilátás még mindig kielégítő eredményt nyújt. A Duna jobbpartján az őszi csekély kivétellel általában mindenütt szép és közepesen felüli termést fog adni. Némely vidéken rovarok pusztítják. A kalászkok szép nagyok és jól fejlődnek. A tavaszi több helyen gyenge, rozsdalepett, helyenkint vihar és zápor beiszapolta. A Duna-Tisza közén a lefolyt héten záporosók, néhol viharokkal a vetések állására többnyire károsan hatottak, sok vetés megdőlt és a hideg időjárás a rozsdát csak fejlesztette. Hódmező-Vásárhelyen az őszi fellépéséről is panaszkodnak. A buza állása a múlt hetihez képest keveset változott, jó közép és azon felüli termésre van kilátás; szalmára nézve közepesen felül fog fizetni. A Tisza jobbpartján a rozsdá rohamosan tovább terjed, a bedőlt buzák szárait is ellepte; ha a rozsdá tovább is így fog terjedni, szemképződése nagyon hiányos lesz; ez idő szerint még átlag jó közép termésre mutat. A Tisza balpartján Békés, Bihar, Hajdu, Szilágy és Ugocsa megyékben nagyjából közepesen felül áll, egyebütt többnyire közepesen; részben most virágzott; ha a rozsdá, mely terjed, a száron és kalászkokon is fog mutatkozni, akkor a termés iránti szép kilátások is csökkennek; Békés és Bihar megye egyes részein az őszi is terjed; utóbbi megyében a szipolyok is pusztítják a vetéseket. A Tisza-Maros szögén többnyire virágzik; a termés kilátások csekély kivétellel a közepes, itt-ott közepesen felüliek. Rozsdá terjed. A korai szeptemberi vetés teljesen rozsdamentes. A buza kalásza szép nagy, s ahol már elvirágzott, szép telt szemű s ez idő szerint kitűnő minőséget ígér. Tavaszaiak meglehetősen jól fejlődnek; esőt kaptak. Az erdélyi megyékben az őszi fejét kihányta virágozni kezd, több helyütt megdőlt, átlag jó termést ígér. A tavaszi vetés valamivel gyengébb.

Rozs. A Duna balpartján magas és szép kalászt hozott, többnyire elvirágzott, kielé-

gitően áll, jó termés eredményt ígér. A Duna jobbpartján jó közepes termésre és többnyire kitűnő minőségre nyújt kilátást. Rovarok elvétele kárt okoznak benne. Tavaszi rozsa az őszinél jóval gyengébb és gazosabb. A Duna-Tisza közén az őszi szeme jól fejlődik; a tavaszi sokat javult; jó közép termést ígér. A Tisza jobbpartján a buzánál jobban, sőt egyes helyeken igen jól áll. A Tisza balpartján többnyire hibátlanul fejlődik, szemzésre kielégítő. A Tisza-Maros szögén kalásza nagyszerűen kifejlődött, mennyiségileg jó közepes termésre és jó minőségre van kilátás. Az erdélyi megyékben virágzott; kissé ritkás s sok helyen apró kalászt hozott ugyan, mindazonáltal jó közép és részben azon felüli eredményt fog adni.

Árpa. A Duna balpartján kalászatát hányja, a szárazság miatt elmaradt, rozsdá terjed benne. Átlag közép termést ígér. A Duna jobbpartján az őszi többnyire közép és közép felüli termést ígér, szép kalásza van. A Duna-Tisza közén jól állanak. A Tisza jobbpartján Szepes, Borsod és Sáros megyében az esőre javult, általában azonban a rozsdá terjed benne s itt-ott megsárgult, kalászatát többnyire hányni kezdi. A Tisza balpartján az eső után helyenkint javult, többnyire hanyatlott a korábbi száraz időjárás folytán, hogy most csak közepeszerűen áll. A Tisza-Maros szögén az őszi vetések átlag közepes, itt-ott kitűnő termést ígérnek, úgy mennyiségre, mint minőségre nézve is. A tavaszaiakat férges pusztítják. Az erdélyi megyékben az esőre javult, de több helyen a hideget sanyli, átlag közepes.

Zab. A Duna balpartján lassan fejlődik, gazos, itt-ott rozsdás. Átlag gyenge közepes. A Duna jobb partján csekély kivétellel többnyire csak gyenge, közép, itt-ott közepes termésre van kilátás, rovarok pusztítják, a rozsdá és nagyon sok helyen a gaz is terjed benne. Eső hiányában sok helyen hanyatlott; Vas, Sopron, Baranya és Mosonyvármegyékben helyenkint esőt kapott s jól fejlődik. A Duna-Tisza közén helyenkint, ahol az esőzések felüditették, javult, itt-ott azonban még mindig gyenge; átlag csak közepes termésre van kilátás. A Tisza jobb partján Bereg, Sáros, Gömör és Abauj-Torna megyék kivételével többnyire gyengén áll; itt-ott rozsdás, általában gyenge közepes. A Tisza balpartján Ugocsa, Bihar, Szabolcs és Hajdu megyék egyes részein az eső egy keveset javított rajta, általában gyengén áll; apró és ritka, itt-ott rozsdás. A Tisza-Maros szögén többnyire ritka és alacsony, itt-ott sárgul, csakis gyenge közepes termést fog adni, nem javult, de sőt ellenkezőleg ismét általában véve hanyatlott, rovarok nagy kárt okoznak benne; legnagyobb kárt tesz a csiga Arad, Torontál és Temesben. Erdélyben átlag kielégítően, sőt jól áll.

Repece. A Duna balpartján érik, Nógrád megye füleki járásában aratják is; átlag közepes. A Duna jobb partján átlag közepes termést fog adni, aratása helyenkint folyamatban van, minőségileg kifogástalan. A Duna-Tisza közén, Bács megyében csépelik, az eredmény minőségre nézve kielégítő, mennyiségre nem felel meg mindenütt a várakozásnak, átlag csak gyenge-közepesűen fizet. A Tisza jobb partján, Gömör, Zemplén és Bereg vármegyékben kielégítő. Abauj-Torna és Borsod megyékben többnyire csak közepesen aluli termést ígér, éréshez közel áll. A Tisza balpartján Békésben learatva, átlag közép termést adott, Szabolcs, Szatmár és Szilágy megyékben jó, Hajdubán csak gyenge termést remélnek. A Tisza-Maros szögén aratják már csaknem mindenütt, minőségileg többnyire jól fizet, mennyiségileg különbözően, átlag azonban közepes. Erdélyben kedvezően áll, itt azonban csak igen csekély mennyiségben termeltetik repce.

Irodalom.

— **Uj könyvek.** A Franklin társulat kiadásában Budapestben, ajalban megjelentek: Családi könyvtár Családi boldogság. Mindennemű asszonyok és leányok számára. Szerkesztette Kalocsa Róza, ára füzve 80 kr. Falusi könyvtár Gyógynövények gazdák használatára Irta dr. Borsodi Miksa, ára füzve 50 kr. Gyürki Antal. Védekezés a filloxera és a szőlő-gomba ellen és a bortermelés folytatásának módja. Gyakorlatilag előadva. Ára füzve 50 kr. — Falusi történetek. Irta Könyves Tóth Kálmán. Ára füzve 1 frt. — Magyar közmondások gyűjteménye, különös tekintettel az életbölcsességre és nevelésre. (Több mint hater ezer közmondás.) Rendszerbe foglalta Almássy János. Ára füzve 1 frt. Olcso könyvtár. Szerkesztő Gyulai Pál. 1. Andrassy Gyula gróf beszéde a véderő-törvényjavaslat tárgyában. Ára füzve 20 kr. 2. Ill. Napoleon a tüzérség multja és jövője. Ára füzve 30 kr. 3. Schiller Frigyes. Stuart Maria. Szomorujáték öt felvonásban. Ára füzve 50 kr. 4. Milton János. Az elveszett paradicsom. Ára füzve 80 kr. 5. About Edmund. A régi bástya. Regény három kötetben. Ára füzve 2 frt 40 kr. 6. Ulana. Beszély. Irta Kraseszky I. Ignác. Ára füzve 30 kr. 7. Deák Ferencnek az 1861-ik évi országgyűléstől elfogadott két fölrata. Ára füzve 30 kr. 8. Csikos. Eredeti népszimű három szakaszban. Ára füzve 30 kr. 9. Az örökség. Beszély. Irta Sandeau Gyula. Ára füzve 40 kr. 10. A nagy Galeotto. Drama három felvonásban, egy előjattal. Ára füzve 40 kr. 11. Paschal gondolatai. Ára füzve 50 kr. 12. Beust és Andrassy 1870. és 1871-ben. Ára füzve 30 kr. 13. A középkori magyar irodalom stiljáról. Ára füzve 20 kr. Megrendelhetők lapunk kiadóhivatala által.

— **A „Vasárnapi Ujság”** június 15-iki száma a következő tartalommal jelent meg: Zelenka Pál, az ágostai evang. egyház tiszai kerületének új püspöke. (Arcképpel.) — Költők látogatása egy fiatal asszonynál. Költemény Dalmady Győzőtől. — Az elveszett feleség. Vig elbeszélése, írta Kaciany Geza. — Mexikóról Mexikóból. Eredeti level Sennor Vilmostól. — Az oberammergaui passzió-játék. (Öt képpel: 1. Krisztus Pilátus előtt. 2. Krisztus. Mayer József. 3. Kaifás. Lang János. 4. Pilátus. Rendl Tamás. 5. Judas átveszi a vérdíjat.) — Világfeltordulás. Verne Gyula regénye. (2 képpel. — A színház udvarán. Kurthy Emiltől (a nemzeti színház tagjainak két csoportos képevel, Nagy Imre fényképe után.) — A műkedvelő-fotográfiai kiállításból: Fák fényképei, Ferdinánd toscanai nagyhercegtől. (2 képpel: 1. Tölgyfák Valkón Godólló mellett. 2. Harsfa Langreith mellett.) — Elefantok katonai szolgálatban. (2 képpel.) — Álomkorság. — A halál napja. Jurjevskaja hercegnő emlékirataiból. — Női munka és divat. — Seta a divatkereskedések közt. — A földgömb sulya. — Irodalom és művészet. — Egyetek és közintézetek. — Mi ujság? — Halálozások. — Szerkesztői mondanivaló. — Képtalány. — Sakkjáték. — Hetinaptár.

A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre 2 frt, a „Politikai Ujdonságok”-kal együtt 3 frt. — Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. sz.) megrendelhető a „Képes Néplap” legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre 1 frt.

REGÉNY-CSARNOK.

A boszorkány.

— Sicíliai regény. — 120. közl.

— Egészséget és életet hozasz nekem is? — kérdé az aggastyán, új reményre fakadva.

— Nem, Pietro marquis. Utolsó órád közel van. Nem küzdhetek Isten ellen, ki már vár reád.

— Miért zavarod akkor haldoklásomat, baj előhírnöke? — kérdé a marquis fájdalmasan sohajva.

— Igazságot és elégtételt akarok tőled követelni! — felelé a strega komolyan.

— Fájdalom, szegény nő! — sohajta a haldokló, — bizom szavaidban; de nincs időm világi dolgokkal foglalatoskodnom. Menj panaszoddal Diodatohoz, fiához. Igazságot fog az neked szolgáltatni.

— Nem, nem, — szakítá őt félbe a strega, keserűen mosolyogva. — kettőnknek kell számolnunk egymás közt, Campo-Forte marquis. Egy rossz cselekedetről van szó, melyet elkövettél . . . régen. És nem jó, hogy a gyermekek ítéljenek atyáik bűnei felett.

Az aggastyán fájdalmasan erőlködött emlékezetét őszpontosítani, azonban néhány pillanatnyi csend után így szólott:

— Hiába keresek, mindig becsületes emberhez illőleg viseltem magam.

— Mindazáltal, — felelé a strega, — azt mondják, hogy az ember utolsó órájában a mult visszátűnik emlékezetébe. Éveinek sora koszorúkkal koronázva s vérfoltokkal fertőzve vonul el előtte.

— Nem emlékszem, nem emlékszem!

— Segítségedre kell tehát jönnöm, Pietro marquis. Könnyű lesz ez nekem, mert életem egyrésze a téddel olvadt össze. Egyike vagyok azon fonnyadt leveleknek, melyeket te élően szakítottál le törzsükről. Nézz reám jól, kegyelmes uram. Dacára ráncos homlokomnak és hófehér hajamnak, nem vagyok idősebb negyven évesnél. — A marquis ősztonyszerűleg ült fel ágyában; fáradt szemei nagyobbodni és fényleni kezdének. — Husz évvel ezelőtt, — folytató a strega, — vihar tört ki egy májusi nap forró

délutánján, azon percben, midőn Girgenti leggazdagabb gazdáinak leánya a hegyek közül hazavezetvé juhnyáját. Villámok cikáztak a koromsötét égen. Az Agragas és mellékágai elhagyták medröket. Az állatok kimerülve, ijedten kóboroltak mindenfelé. Egyszerre a fiatal leány félelemkiáltást hallatott: egy egyszerűen öltözött férfit látott egy dühöngő bika által eltiportatni. Mivel az ár már csaknem eddig ért, gyorsan felemelé a leány a vérző embert és karjai között hordva őt, aggodalomtelten érte el Junó templomának romjait. Szerencséje volt a sebesültnek, hogy egy fiatal és erőteljes parasztleánynyal, nem pedig gyenge és kényes városi hölgygyel találkozott.

A marquis különös figyelemmel hallgatta és mosolygott a strega által felidézett képnél.

Ezen ember sokszor tért vissza és ült le a Junó templomának lépcsőzetére, és a véletlen a szép juhásznét is oda látszott vezérelni. Testvérek gyanánt ültek egymás mellett az ó pogány templom bejáratánál. A fivér, ki sokkal idősebb volt a leánynál, tanítá őt, miként kell a szerelmesekben bizni. A mi állását illeti, San-Cataldo herceg ispánja volt és minden vagyont nélkülözött; azonban testvéri szerepét csakhamar elfeledve, szeretni kezdé a leányt és egy napon házassággal kínálta őt meg. A leány határozottan utasítá őt vissza; mert nem érzett iránta szerelmet, s mert független állásától nem akart megválni. Az élet útja verőfényesnek és világosnak tűnt fel előtte. A szűk utcák, a fekete hazak, a keskeny ablakok visszataszítólag hatottak reá. Girgenti orias börtön gyanánt tűnt fel szemében. Ezen leány sohasem hordott cipőket. Azonban a férfi sirt. A nők nem képesek ellentállni a könyűknek. Különbben a juhászné csupán tizenhat éves volt és nem tudá, hogy néha a szív nem azt érez, a mit az arc mutat. Az ispán sirt; a leánynak is megeredtek könnyei, miként a hó elolvad a nap sugarainál. Őt hóval később, egy reggel, távolról közeledni látta a férfit; ülve volt egy régi oszlop széttört állványán; felkelt, feleje ment, és kimondhatlan gyönyörrel rebege a férfi fülébe e szót: „Anyá vagyok!” Ő hallotta és nem látszott osztani boldogságot; homloka ellenkezőleg elsötétült; szorakozott, elfoglalt volt, elfeledé megőleini kedvesét és távozott megigérve, hogy másnap vissza fog térni. A leány nem látta őt többé. (Folytatása következik.)

Nyilt-tér.

(E rovatban közölttekért nem felelő a szerk.)

Nyilatkozat.

Alulírottak Juhász János ur nevében a „Szentés és Vidéke” f. évi 48-ik számában dr. Mátéffy Ferenc ur által irt „Miért kerül sokba a kataszter?” című közleményben foglalt sértés visszavonását, vagy lovagias elégtételadást kérvén: dr. Mátéffy Ferenc ur úgy a sértés visszavonását, mint a lovagias elégtételadást megtagadta.

Minélfogva ezen ügyet részünkről befejezettnek tekintjük.

Szentés, 1890. június 16.

Szánthó Lajos.

Pokorny Tódor.

Nyilatkozat.

A „Szentés és Vidéke” legközelebbi számában „Miért kerül sokba a kataszter” cím alatt egy közlemény jelent meg, melynek szerzőjéül dr. Mátéffy Ferenc nevezte meg magát, s a mennyiben ezen közleményben foglaltakat magamra nézve sértőnek találtam, nevezetett Pokorny Tódor és Szánthó Lajos urak által fölhívtam, hogy a közleményt vagy feltétlenül vonja vissza, vagy pedig adjon lovagias elégtételt. Ezen fellépésem eredménye az lett, hogy — mint az itt közölt nyilatkozat igazolja — Dr. Mátéffy Ferenc, mint azt már hírlapi piszkolódásai után más alkalommal is tette, úgy a közlemény visszavonását, mint a lovagias elégtételadást megtagadta, miért is én ezt az urat, mint a ki minden hitvány piszkolódásra kész, uri emberhez illő gavallér elégtételadás elől rendszeresen kitér, gyávának és tisztességes emberek megvetésére méltónak jelentem ki.

Szentés, 1890. június 16-án.

Juhász János,
városi birtoknyilvántartó.

Szentés, 1890. Nyomatott Sima Ferencz gyorsajtóján.

Ez a nyilatkozat!!!

Weinwurm L. bécsi butorgyáros cég és dr. Schlesinger Károly ügyvéd által ezen lap közelebbi számainak „Nyilttér” rovatában közzé tett nyilatkozatok után, hogy a közönség kellőleg tájékozta magát, a fent irt bécsi gyárosnak hozzám szóló levelét e helyen a jogkereső felek érdekében is szükségesnek tartom nyilvánosságra hozni.

Sr. Wolgeboren Herrn Juhász János

Szentés.

Ich bekenne mich zum Empfange Ihres werthen Telegrammes so wie der mir freundlich übersandten Zeitungsnummer, so wie das Gerichtet Bescheiden, für welche ich Ihnen bestens Danke.

Noch vor Einlangen Ihres Telegrammes war Dr. Schlesinger bei mir, zahlte mir fl 118.— und bat mich so lange flehendlich, bis ich mich erweichen liess und ihm einen Brief an dem Herrn Redakteur Sima mitgab, worin ich erklärte, dass meine frühere Erklärung auf Missverständnissen beruhte, die inzwischen aufgeklärt wurden; zu mehr lies ich mich aber nicht bewegen. — Wahrscheinlich wird er in zwischen schon meine Erklärung veröffentlicht haben.

Ich bin davor überzeugt, dass alle anderen von uns ergriffenen Massregeln nicht gefruchtet hätten ohne diese Veröffentlichung in der Zeitung und Spreche ich dem Herrn Redakteur Sima meinen sehr bindlichsten Dank durch Sie aus.

Ihnen sehr geehrter Herr, aber danke ich hiemit ganz ergebenst für alle Ihre Bemühungen in meiner Angelegenheit für all Ihre Liebenswürdigkeit, welche Sie mir gegenüber an den Tag gelegt haben. Ich bleibe Ihnen dafür für immer verbunden und würde mich sehr freuen Ihnen bei Gelegenheit erweisen zu können.

Ich empfehle mich Ihnen hochachtungsvoll

Wien, am 12. juni 1890.

L. Weinwurm m. p.

Tekintetes Juhász János urnak

Szentés.

Becsés sürgönye, valamint a küldött ujság-szám és a törvényszéki végzés vételét igazolom s ezekért legbensőbb köszönetemet fejezem ki.

Sürgönye megérkezte előtt nálam volt dr. Schlesinger és kifizetett 118 frtot, s esdve kért addig, míg meglágyultam és egy levelet adtam át neki Sima szerkesztő urhoz, melyben kinyilatkoztattam, hogy előbbi nyilatkozatom félreértésen alapszik, mely időközben kiderült.

Többre nem hagytam magam rávenni. Nyilatkozatom azóta valószínűleg meg is jelent.

Meg vagyok győződve, hogy az általunk tett minden más lépés eredménytelen lett volna ezen ujsági nyilatkozat nélkül és ezért Sima szerkesztő urnak legbensőbb köszönetemet fejezem ki. — Önnek is, igen tisztelt uram, ügyemben kifejtett minden fáradozásáért, alázatos köszönetemet nyilvánítom.

Ezért mindig lekötöleztette maradok s nagyon örülnék, ha alkalomadtán viszonzólagat tehetnék. Kiváló tisztelettel ajánlom magamat:

Weinwurm L.

* * *

Ezen levél után joggal lehet azt a mostanában divattá vált kiszólást használni, hogy: *Most ne hádd már magad Schlesinger!*

Szentés, 1890 június 16.

Juhász János.

Iskolai értesítések.

— A szentesi ev. reform. egyház által fentartott iskolákban az évi zárvizsgák a következő sorrendben fognak megtartatni:

Június 15-én d. e. a polgári leányiskolába járó növendékek vallásvizsgálata s az ismételő iskolába járó leányok közvizsgálata.
 „ 15-én d. u. a gymnasiumi ifjak vallásvizsgálata s az ismételő iskolába járó növendékek közvizsgálata.
 „ 22-én d. e. gyakorlati gyümölcsfánemesítési vizsgálat és Szabó Lajos tanítványainak, — d. u. női kézimunka kiállítás, tornaszat és Falábu Sándor tanítványainak vizsgálata.
 „ 23-án d. e. Vattay Vince, d. u. Kovács Lajos,
 „ 24-én d. e. Sajó Sándor, d. u. Tordai József,
 „ 25-én d. e. Takács János, d. u. Papp Lajos,
 „ 26-án d. e. Varga Ferencz, d. u. Katona József,
 „ 27-én d. e. id. Csató Sándor, d. u. ifj. Csató Sándor,
 „ 28-án d. e. Papp László, d. u. Németh Elek,
 „ 29-én d. e. Papp Antal, d. u. Kovács János,
 „ 30-án d. e. Kabai Endre d. u. Németh Lajos,
 Július 1-én d. e. Tergenyi Ferenc, d. u. Körtvélyesi Sándor tanító tanítványainak vizsgálata.

A közvizsgák a templomban, a női kézimunkakiállítás az egyház tanácstermében, a torna- és gyümölcsfánemesítési vizsgálat az illető gyakorlótereken fognak megtartatni. A vizsgák kezdete d. e. 8, d. u. 3 órakor.

Szentés, 1890. június 10.

Geröcz Lajos,
ref. lelkes, iskolaszéki elnök.